

folketingsmedlemmerne at høre relevante eksterne parter. En tredjedel af udvalgsspørgsmålene besvares efter den generelle svarfrist på 4 uger, der gælder som hovedregel ifølge Folketingets forretningsorden.

På denne baggrund understreger Europaudvalget betydningen af, at tidsfristerne overholdes, hvilket også er af betydning for offentlighedens mulighed for at følge med.

Af hensyn til behandlingen i fagudvalgene på et tidligt tidspunkt af processen, af hensyn til sammenhængen med 1. behandling i Europa-Parlamentet og af hensyn til den offentlige debat om EU-sagerne finder Europaudvalget, at tidsfristen for fremsendelse af grundnotater bør forkortes, således som det er foreslået fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

I beretningen fra 1999 nævnes det, at grundnotater og øvrige notater fra regeringen som hovedregel fremsendes af ressortministeriet til det relevante fagudvalg, samtidig med at de fra Udenrigsministeriet fremsendes til Europaudvalget, og at det i fremsendelsesskrivelserne skal nævnes, at der er sket en sådan parallel fremsendelse. Det er nu den altovervejende hovedregel, at der sker en sådan parallelfremsendelse. Imidlertid har der været en del tilfælde, hvor notatet til fagudvalget først er kommet frem flere dage efter notatet til Europaudvalget, og det omvendte har også været tilfældet. Det er vigtigt for den drøftelse, der foregår mellem partiets ordfører i fagudvalget og EU-ordføreren, at de får papirerne samtidig.

I en række tilfælde er den sene fremkomst af papirer fra Europa-Kommissionen samt EU's tidsfrister et problem for såvel regeringens som Folketingets behandling af sagerne. Værst har det været under det franske EU-formandskab i 2. halvår 2000, hvor mange vigtige papirer blev modtaget uacceptabelt sent og ofte kun på fransk. Det er såvel et demokratisk problem som et problem for den offentlige debat.

Det er aftalt med regeringen, at denne vil forstærke sine bestræbelser på at overholde den 8-dages-tidsfrist for fremsendelse af samlenotater, som blev aftalt i forbindelse med 1999-beretningen.

Det er aftalt med regeringen, at den vil bestræbe sig på en så tidlig fremsendelse som muligt af grundnotater og så vidt muligt inden 4 uger efter kommissionsforslagets fremsættelse,

idet resumeet af hørings svar i en række tilfælde eftersendes på et senere tidspunkt, dog senest 8 uger efter kommissionsforslagets fremsættelse.

Det er aftalt med regeringen, at den vil bestræbe sig på at forbedre proceduren for paralleloversendelse med henblik på, at fagudvalget og Europaudvalget kan modtage bilaget samtidigt.

Det er aftalt med regeringen, at regeringen gennem Rådet og Europa-Kommissionen og Europaudvalget gennem COSAC arbejder for, at der gennemføres længere tidsfrister, så der bliver bedre tid til den politiske behandling og offentlige debat om forslagene.

Komitéproceduresager

I beretningen fra 1999 er det anført, at på grund af de korte tidsfrister, der forekommer i forbindelse med komitébehandling, kan regeringen ikke i alle tilfælde nå at forelægge orienteringssager herom på et ordinært Europaudvalgs-møde. I sådanne tilfælde kan regeringens forelæggelse ske skriftligt i form af et notat, der bør fremsendes til Europaudvalget og det relevante fagudvalg så tidligt som muligt, således at såvel Europaudvalget som fagudvalget, hvis det ønsker det, får mulighed for at reagere, f.eks. ved at kalde ministeren i samråd, før der træffes afgørelse i komiteen. På forsiden af fremsendelsesskrivelsen skal det fremhæves, at der er tale om en sag, der skal afgøres i komitéprocedure, og datoen for afgørelsen i komiteen skal ligeledes anføres i fremsendelsesskrivelsen.

Europaudvalget må med beklagelse konstatere, at notater om komitéproceduresager i mange tilfælde ikke er fremsendt så betids, at der i praksis har været den nævnte mulighed for at reagere, f.eks. ved at kalde ministeren i samråd, før der træffes afgørelse i komiteen. Desuden er det ikke i alle tilfælde anført på forsiden af notatet, at der er tale om en sag, der skal afgøres i komitéprocedure, og hvornår afgørelsen i komiteen forventes at blive truffet.

Anvendelsen af komitéprocedurerne tiltrækker sig øget opmærksomhed og medfører spørgsmål om snitfladen beslutningsmæssigt mellem komiteerne og parlamentarikerne. De korte tidsfrister har skærpet folketingsmedlemmernes interesse. En enkelt sag på landbrugsområdet har også rejst en principiel debat om, hvorvidt en forvaltningskomité gennem sine beslut-